

prima instanță: L. Brînză
instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, E. Clim

nr. 2rac-391/15

ÎNCHEIERE

15 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Legaltriumf” Societate cu Răspundere Limitată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Legaltriumf” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale „Maorix - Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015 prin care a fost admis apelul declarat de Societatea Comercială „Maorix - Com” Societate cu Răspundere Limitată, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 februarie 2014 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă integral

constată:

La 10 noiembrie 2011, SC „Legaltriumf” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Maorix-Com” SRL cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 31 octombrie 2011, SA „Liga-2” și SC „Legaltriumf” SRL au încheiat contractul de cesiune a creanțelor cu nr. 10/4, obiectul căruia constă în cedarea de către SA „Liga-2”, care are calitatea de cedent, în favoarea cesionarului SC „Legaltriumf” SRL a dreptului de creanță împotriva SC „Maorix-Com” SRL în valoare nominală totală de 10124758,48 lei.

Menționează că datoria SC „Maorix-Com” SRL față de SA „Liga-2” în sumă de 10124758,48 lei se confirmă prin contractul de antrepriză cu nr. 10/08-2008 din 15 august 2008, procesele - verbale de recepție a lucrărilor executate semnate de ambele părți, contractul de livrare a utilajului cu nr. 188/1 din 25 mai 2009 cu facturile fiscale la aceasta și actul de verificare semnat între părți la 01 ianuarie 2010.

Relatează că potrivit contractului de antrepriză cu nr. 10/08-2008 din 15 august 2008, SA „Liga-2” și-a asumat obligația să execute lucrările de

construcție și montaj la obiectul SRL „Maorix-Com”, amplasat în mun. Chișinău Zona industrială „Vatra”, str. Tinereții, 1.

Susține că în baza proceselor - verbale de recepție a lucrărilor, SRL „Maorix-Com” a recepționat lucrările contractate, fără a avea careva obiecții față de antreprenor. Astfel, conform pct. 5 al contractului, obligațiunile SA „Liga-2”, asumate prin contractul de antrepriză, au fost îndeplinite complet.

Mai notează că în baza contractului de vânzare a utilajului cu nr. 188/1 din 25 mai 2009, SA „Liga-2” a livrat SRL „Maorix-Com” utilajul specificat în pct. 1.1 al contractului menționat, iar faptul îndeplinirii din partea furnizorului a obligațiunilor de livrare asumate prin contractul menționat și recepționării acestuia din partea pârâtului se confirmă prin semnătura persoanei împuternicite și ștampila SRL „Maorix-Com” în facturile fiscale.

Remarcă că în conformitate cu pct. 3.2 al contractului de furnizare a utilajului, pârâtul și-a asumat obligația să se achite cu SA „Liga-2” în decurs de 10 zile din data livrării utilajului, însă pârâtul nu a îndeplinit în totalmente obligațiunile de plată.

Afirmă că la 01 ianuarie 2010, SA „Liga-2” și SRL „Maorix-Com” au semnat actul de verificare a decontărilor reciproce, conform căruia pârâtul a recunoscut faptul existenței datoriei sale față de SA „Liga-2” în sumă de 261720,70 lei.

Susține că SA „Liga-2” a notificat debitorul SRL „Maorix-Com” despre cesionarea drepturilor către SRL „Legaltriumf” și a solicitat achitarea datoriei în valoare de 10124758,48 lei la conturile de decontare a ultimei, însă la data întocmirii prezentei cereri, obligația nu este executată.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 512, 514, 556, 557, 558, 602 Cod civil, art. 5, 7, 166, 167, 174, 175 alin. (1) lit. a) CPC.

Solicită încasarea datoriei de 10124758,48 lei și a taxei de stat.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 aprilie 2013 a fost suspendat procesul civil în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SC „Legaltriumf” SRL împotriva SC „Maorix - Com” SRL cu privire la încasarea datoriei, până la data rămânerii irevocabile a hotărârii în pricina civilă la acțiunea lui Anatolii Belitcenco împotriva SA „Liga-2”, SRL „Legaltriumf”, SRL „Maorix - Com” cu privire la nulitatea contractului de cesiune cu nr. 10/4 din 31 octombrie 2011.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 decembrie 2013 a fost reluat procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SC „Legaltriumf” SRL împotriva SC „Maorix - Com” SRL cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 februarie 2014 a fost admisă integral acțiunea, încasat de la SC „Maorix - Com” SRL în beneficiul SC „Legaltriumf” SRL suma datoriei în mărime de 10124758,48 lei și taxa de stat în mărime de 50000 lei, iar în total suma de 10174758,48 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015 a fost respinsă cererea administratorului procesului de insolabilitate al SA „Liga-2”, Ana Mazur cu privire la atragerea în calitate de intervenient principal.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2015 a fost respins recursul declarat de către reprezentantul recurentului, administratorului procesului de insolabilitate al SA „Liga-2” și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015 a fost admis apelul declarat de SC „Maorix - Com” SRL, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă integral.

La 22 august 2015, SC „Legaltriumf” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Consideră că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii și a emis o hotărâre legală în fond, care nu poate fi casată numai din motive formale.

Susține că intimatul în cererea de apel a indicat motive formale și nu a adus nici un motiv întemeiat care ar confirma precum că creanța cesionată nu corespunde prevederilor legale.

Menționează că existența datoriei SRL „Maorix-Com” față de SA „Liga-2” nu a fost contestată, fiind reală și valabilă, ceea ce reprezintă o condiție principală pentru încasarea unei datorii.

Consideră că instanța de apel greșit a constatat precum că concluziile primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii sunt eronate, deoarece nulitatea actului juridic ce a stat la baza emiterii hotărârii judecătorești contestate a fost declarat nul prin hotărârea judecătorească irevocabilă.

Susține că la momentul emiterii hotărârii din 02 aprilie 2014, contractul de cesiune a creanțelor cu nr. 10/4 din 31 octombrie 2011, încheiat între SA „Liga-2” și SRL „Legaltriumf”, care a stat la baza emiterii actului judecătoresc era în vigoare, legalitatea acestuia fiind confirmată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013.

Afirmă că instanța de fond a reluat examinarea procesului prin încheierea din 23 decembrie 2013, adică după expirarea termenului de 2 luni, prevăzut pentru contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, iar intimatul SRL „Maorix-Com” nu a informat instanța cu privire la contestarea cu recurs a actului judecătoresc definitiv, care la acel moment a devenit irevocabil prin neatacare.

Mai notează că decizia Curții Supreme de Justiție privind nulitatea contractului de cesiune a creanțelor cu nr. 10/4 din 31 octombrie 2011 a fost emisă abia la 05 martie 2014.

Susține că prin acțiunile ilegale ale intimatului se constată că SRL „Maorix-Com” prin abuzarea de drepturile sale procedurale se eschivează cu rea-credință de la onorarea obligațiilor sale de plată.

Menționează că SA „Liga-2”, în prezent, are datorii față de SRL „Legaltriumf” în sumă totală de 67155779,89 lei și această după diminuarea creanței în mărime de 10124758,48 lei în baza contractului de cesiune a creanței care necesită a fi încasată de la SRL „Maorix-Com”.

Relatează că în cadrul examinării cauzei date de către instanța de apel, SA „Liga-2” în proces de insolvență, în persoana administratorului insolvenței Anna Mazur a înaintat cerere cu privire la atragere în proces în calitate de intervenient principal, care însă, a fost respinsă.

Indică că instanța de apel, constatând că este un litigiu mai complex și sunt momente care nu au fost examinate de prima instanță, urma să remită acțiunea la rejudecare în temeiul art. 385 alin. (1) lit. d) CPC, lucru care însă, nu a fost făcut de instanța de apel, fapt ce denotă o examinare superficială a pricinii.

La 09 octombrie 2015, SRL „Mariox – Com” a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost expediată în adresa părților la 15 iunie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 229), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Legaltriumf” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SC „Legaltriumf” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Legaltriumf” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Legaltriumf” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi